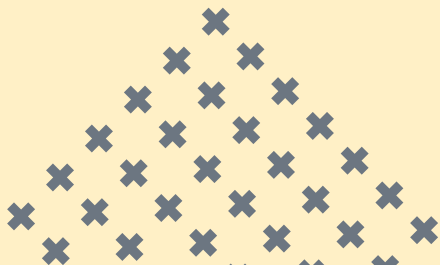

Връзката между сензорната интеграция и вниманието

ОУ "Г. С. Раковски"
гр. Варна

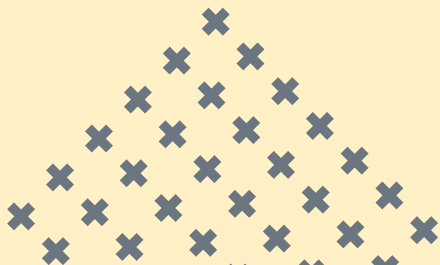
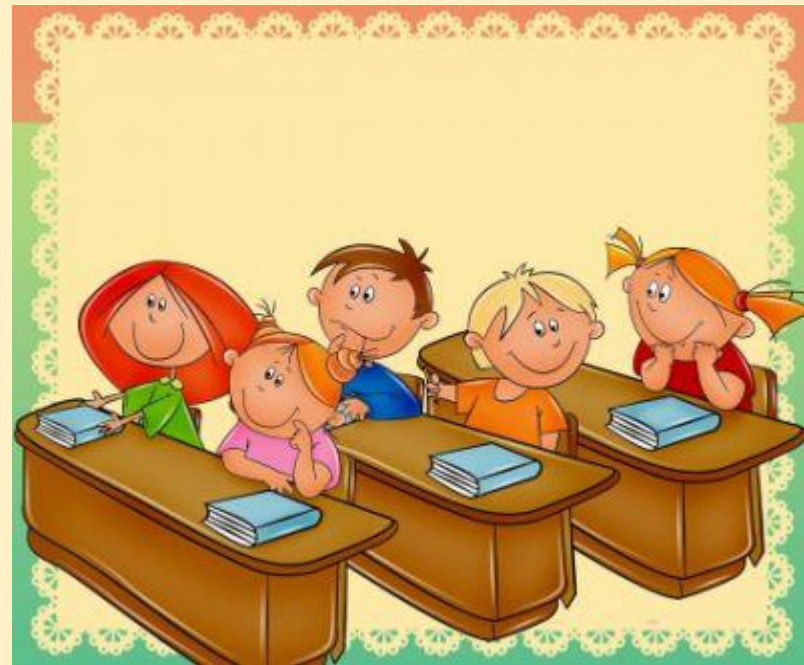

Вероятно сте забелязали, че някои деца:

- се затрудняват да внимават в класната стая и се въртят, шават, закачат стоящите до тях ученици, или постоянно си играят с нещо....
- се излагат на опасности, поради невнимание...
- се затрудняват да останат и довършат задачата
- карат семейството да закъснява всеки път когато трябва да излязат от вкъщи...
- постоянно губят нещата си...
- често изглежда, че не могат да възприемат инструкциите, които им се дават....

Понякога такова поведение може да се интерпретира като импулсивност, липса на добро възпитание, липса на дисциплина или безотговорно поведение, но в много от тези случаи, неспособността на детето да задържи вниманието си за по-продължително време, се дължи на проблем в сензорната интеграция.

“**Сензорната интеграция** е процес на **подреждане** и **преработка** на сетивни дразнения (sensory input), при който мозъкът предизвиква адекватен и целенасочен отговор от страна на организма, както и осмислени възприятия, емоционални реакции и мисли.

Сензорната интеграция е процесът на **превръщане на усещането във възприятие**. Тя сортира, подрежда и обединява всички сетивни усещания на индивида в пълноценна мозъчна реакция” (Jean Ayres, 1979).

Затрудненията в сензорната интеграция влияят върху целия живот на детето. От взаимодействието с другите, до безопасността в общността и ученето в класната стая. Общото сред всички области на функциониране са **вниманието** и **фокусът**.

Когато детето не може да обработи правилно постъпващата сетивна информация, има видими свръхреакции или нереактивност, които водят до **безпокойство**, **несигурност** или нужда да направят така, че да „се чувстват нормално“, като търсят сензорна стимулация или избягват определени усещания.

В резултат на това детето не може да се съсредоточи върху средата в класната стая, да си припомни факти, да се задържи на задачата или да изпълнява умения по подходящ начин.

Типични затруднения, които се наблюдават като резултат от дефицит в сензорната интеграция, включват:

- Шаване по време на час.
- Блъска се в други деца в коридорите или класната стая.
- Нервни изблици по време на групови занимания.
- Разсеян вид при получаването на инструкции към класа.
- Затруднения при смяната на дейности в час.
- Затруднения при игнорирането на светлини и звуци.
- Лесно се разсейва.
- Изпуска химикала, докато пише.
- Затруднен ръкопис.
- Прекалено силен или прекалено слаб натиск с химикала при писане.
- Често изпуска предмети, докато стои на чина.

Детето, което е свръхчувствително към сетивна информация, може да не е в състояние да се фокусира за продължително време върху една задача.

Тази неустойчивост на вниманието може да доведе до импулсивност, намалена концентрация, нарушена памет, лоша преценка, дезориентация, затруднено решаване на проблеми, бавна или неефективна обработка на информацията, затруднения в следването на инструкции и затруднен самоконтрол.

Специалистите споделят наблюдения на деца, които са прекалено чувствителни към типични ежедневни дейности като:

- Прекомерни реакции на ярки светлини или силни звуци.
- Проявяват нервни изблици, когато се претоварят.
- Плакват се от дращеци етикети или шевове по дрехите, включително шева около пръстите на чорапите.
- Отказват да обличат определени тъкани и се оплакват, че са прекалено груби или дращеци.
- Затрудняват се в преценката на силата, която е необходимо да приложат, при изпълнението на различни задачи-може да натискат прекалено силно, когато пишат, да скъсат листа, когато трият с гума или да блъскат, когато оставят предмети.

ДРУГИ ОСОБЕНОСТИ:

*Затруднена преценка за това къде се намира тялото им спрямо други обекти.

*Лесно се разсейват от звуци в класната стая.

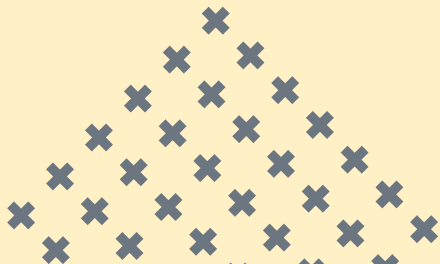
*Изглеждат непохватни.

*Ибзягват прегръдки и близост дори с хора от семейството.

*Прекомерно се страхуват от движение, включително от люлки, пързалки и въртележки.

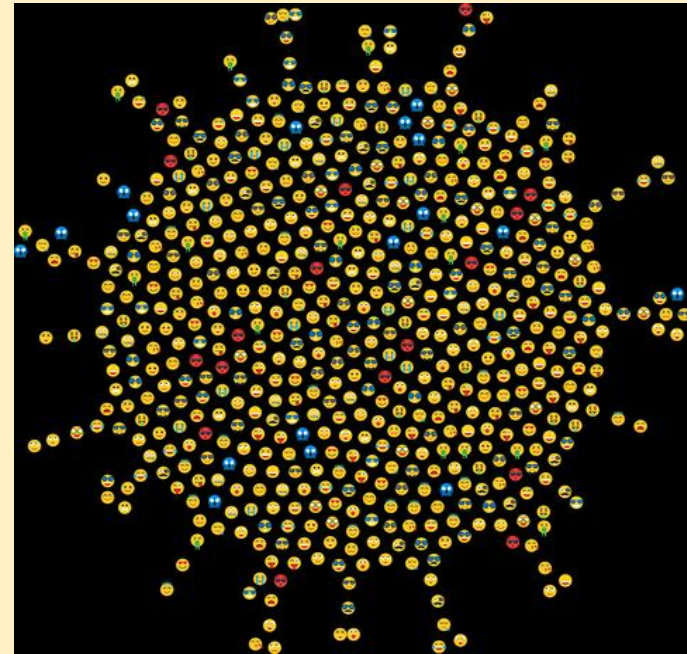
*Бутат се в другите на опашката или се блъскат в обекти.

*Склонни са да бягат, когато са претоварени, за да избегнат стресорите или страховете от непознатите ситуации.

Съществуват сведения, че деца, които са с намалена сетивна чувствителност, търсят повече стимулация:

- *Постоянно пипат хора или повърхности.
- *Жадуват за бързо, въртящо се или силно движение.
- *Не зачитат или не разбират идеята за лично пространство.
- *Имат много висок праг за болка.
- *Постоянно шават и не могат да стоят мирно, особено когато това се очаква от тях.
- *В игрите си обичат да скачат и да се блъскат.
- *Обожават да скачат на мебели или батути.

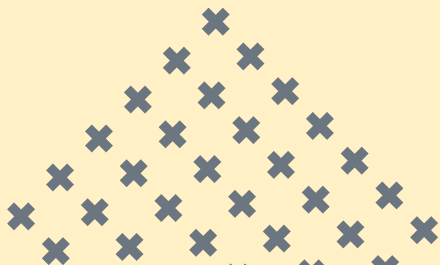
За диагностициране на налична сензорно-интегративна дисфункция се използва тест, който изследва интеграцията на дразненията, способността на детето да планира своите движения, координацията ръка-око, равновесните, постуралните реакции и реакциите на очните мускули, както и латералитета (водеща половина на тялото).

Терапията на сензорно-интеграционните дисфункции представлява стимулиране на сетивата и предизвикване на адаптивен отговор.

Изготвя се индивидуална програма, съобразно специфичните нужди на детето. Тя включва съвместна работа на кинезитерапевт, психолог, специален педагог, логопед.

Източници:

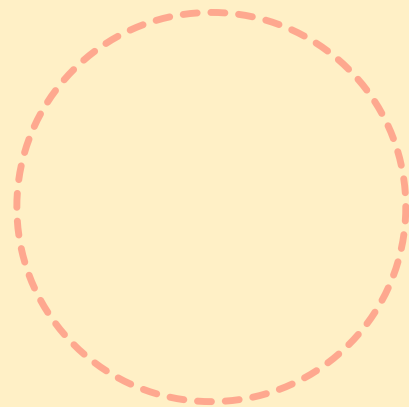
1. <https://ajot.aota.org/article.aspx?articleid=1854560>
2. Кунева, Р., Богацевска, Л., Чавдаров, Ив. Сензорната интеграция или “целева игра” като метод за работа при деца с проблеми в развитието.

Благодарим ви за вниманието!

Марина Габровска
Стефан Борисов

CREDITS: This presentation template was created
by Slidesgo, including icons by Flaticon, and
infographics & images by Freepik.

